

prov. nařízení ke služební pragmatice jest označiti za rovnocennou s oborem konceptní služby obecní.

V tom směru uznal nss, že touto rovnocennou kategorií může býti jediné úřednictvo právnicko-administrativní, a to proto, že oběma těmito kategoriím přiznány jsou služební úkony zcela obdobné, totiž vypracovávati (koncipovati) rozhodnutí, usnesení i jiná opatření úřadů, pověřených veřejnou správou, že pro obě tyto kategorie předepsáno jest v zásadě stejné vzdělání předběžné a že i pro právnicko-administrativní úřednictvo státní jest běžným názvem úřednictva konceptního.

Měl tudíž za základ pro vypočtení zákonné hranice celkového příjmu st-lova býti vzat obdobný celkový příjem služební právnicko-administrativního úředníka státního, jenž prováděcím nařízením k služební pragmatice zařazen byl do skupiny »A« státních úředníků, při čemž nesmělo býti hleděno k individuálním nedostatkům předběžného vzdělání st-lova, jež mu byly § 6, odst. 2 cit. zákona č. 443/19 prominuty. Ježto žal. úřad vzal v tom směru za základ celkový služební příjem státního úředníka skupiny »E«, jeví se rozhodnutí jeho nezákonným i bylo je podle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 1498.

Policejní věci trestní (Slovensko). * V trestním policejním řízení na Slovensku prováděném podle § 9 vlád. nař. z 9. ledna 1920 č. 61 sb. z. a n. přísluší státnímu poz. úřadu postavení odborného zástupce ve smyslu § 17 uher. trest. ř. polic. a jest tedy tento úřad oprávněn podle § 176 cit. tr. řádu odvolati se z rozsudku v neprospěch obžalovaného.

(Nález ze dne 15. září 1922 č. 12478.)

Prejudikatura: srov. Boh. č. 1348 adm.

Věc: Michal P. v S. proti županskému úřadu župy zemplínské v Michalovicích stran přestupku zákona o soupisu zabraného majetku pozemkového.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Rczsudkem služného okresu sečovského ze dne 10. srpna 1921 byl k návrhu státního pozemkového úřadu v Praze Michal P. uznán vinným přestupkem § 1 nař. ze dne 9. ledna 1920 č. 61 sb. z. a n., jehož se dopustil tím, že povinnosti soupisové pozemkového majetku podle § 5 t. nař. do 18. května nesplnil, a odsouzen za to podle § 9 k zaplacení peněžité pokuty 600 Kč do 15 dnů pod následky exekuce s tím, že v případě nedobytnosti nastupuje uzavřetí na 30 dnů na vlastní útraty. V důvodech uvedeno, že na základě udání stpů v Praze a vlastního přiznání st-lova bylo zjištěno, že nebyla velikost majetku E. VI. Michalem P. jakožto zmocněncem vlastnickým ve lhůtě nařízené stpů hlášena, což se přiči ustanovení § 2 nař. ze dne 16. dubna 1919 č. 215.

Rozhodnutím županského úřadu župy zemplínské z — nebylo odvolání Michala P. vyhověno a nález I. stolice ve výroku o vině potvrzen. Naproti tomu bylo vyhověno odvolání stpů do výroku o trestu, rozsudek I. stolice v tom směru změněn a Michal P. odsouzen k zaplacení peněžité

pokuty 2000 K' do 15 dnů pod exekucí, v případě nedobytnosti k uzavření na dobu 100 dnů na vlastní útraty.

Rozhoduje o stížnosti Michalem P. podané řídil se nss těmito úvahami:

Co do výroku o vině st-l nepopírá skutkovou podstatu žal. úřadem zjištěnou, že soupisu majetku Vl. E. ve lhůtě stanovené v § 5 nař. ze dne 9. ledna 1920 č. 61 sb. z. a n. nepodal, namítá však, že mu nemůže býti přičítán stíhaný přestupek, poněvadž mu pozemkový úřad nezaslal v čas příslušných tiskopisů, ač o ně žádal, tak že soupisové povinnosti v předepsané lhůtě vyhověti nemohl.

Cit. nařízení předpisuje, že jest soupis zabraného majetku pozemkového předložití pozemkovému úřadu ve lhůtách v § 5 cit. nařízení vyznačených, a neváže povinnost tuto žádnou podmínkou, zejména nestanoví, že by osoba k soupisu povinná musila použítí určitých tiskopisů, že by úřad povinen byl tiskopisy ty straně poslati a že splnění povinnosti soupisové jest na tak dlouho odloženo, dokud se tak nestane. Jest tudíž skutková povaha stíhaného přestupku již tehdy dána, jakmile soupis nebyl předložen ve lhůtě nařízením určené. Soupisové povinnosti mohl st-l i bez zaslání příslušných tiskopisů vyhověti, jelikož cit. nařízení v § 6 označuje vzory formulářů, podle nichž při plnění povinnosti soupisové jest postupovati, a vzory tyto obsaženy jsou ve sbírce zákonů a nařízení jako příloha cit. nařízení. Ze vzorů těchto mohl tudíž st-l seznati data pro soupis rozhodná. Námitka jest proto nedůvodná.

Co do výroku o trestu vytýká stížnost, že pokuta nemůže býti jednostranně zvýšena bez návrhu fiskála.

Řízení v trestních věcech policejních upravuje nařízení býv. uher. min. vnitra a spravedlnosti ze dne 1. října 1909 č. 65000/1909. § 176 t. nař. stanoví, že z rozsudku policejního trestního soudu odvolati se může v neprospěch obviněného netoliko úřední fiskál (I), nýbrž i odborný zástupce (III. č. 4).

Dle § 17, odst. 4. cit. nařízení jsou odbornými zástupci také orgány, kteří zvláštními zákony neb minist. nařízeními oprávněni jsou zastupovati veřejné zájmy.

Za takový orgán dlužno považovati i stpú, ježto ve smyslu § 4 a násl. zákona z 11. června 1919 č. 330 sb. z. a n. v působnost jeho spadá provádění pozemkové reformy, která se děje v zájmu veřejném. Tomu nasvědčuje i ustanovení § 9 nař. z 9. ledna 1920 č. 61 sb. z. a n., který dává stpú právo činiti návrh na potrestání osob porušivších předpisy tohoto nařízení, kteréžto ustanovení zřejmě má za účel docíliti urychlené provedení pozemkové reformy, tedy sleduje rovněž zájem veřejný.

Stpú-u přísluší tudíž ve správním trestním řízení na Slovensku, zahájeném k jeho návrhu ve smyslu cit. § 9, postavení odborného zástupce.

Když tedy žal. úřad o odvolání stpú do nízké výměry trestu meritorně rozhodl bez návrhu fiskála, neporušil tím zákon. Jest proto i tato výtka bezdůvodná.

Byla tudíž stížnost, jen o předem uvedené námitky se opírající, zamítnuta.

Č. 1499.

V y h o š t ě n í: I. Důvodem vyhoštění může býti také skutečnost, že cizinec neuposlechl úředního příkazu, aby do určité doby opustil území